

øvrigt saa interessante, at man fra en vis Side, som er blandt dette Lovforslags Modstandere, har været med til at ville appellere til den almindelige Valgret om dette Spørgsmaal, og netop saaledes var det, at Konseilspræsidenten stærkt hævdede Nødvendigheden af, at den almindelige Valgret ogsaa gav dem det rette og kraftige Svar.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ousen: Det er selvfølgelig fuldstændig rigtigt set af den højtærede Indenrigsminister, naar han mener, at det ikke er af Misundelse, hvad jeg sagde, da jeg fremsatte de korte Bemærkninger, jeg gjorde i Gaar med Hensyn til Omvurdering. Nej, det er alene for at skaane Statskassen, jeg har gjort det, og jeg tror heller ikke, der vil foregaa ret mange af disse Omvurderinger, uden at Statskassen absolut kommer til at sætte Penge til, og navnlig, naar disse Omvurderinger foregaa hen i Vurderingsperioden, om jeg maa kalde den saa. Nu have vi 3 Aar til Rest af Vurderingsperioden, idet denne jo er 5 Aar, senere naar Perioden bliver 10 Aar, kan det maaske betale sig, at man gør det i Begyndelsen af Perioden, men saasnart man kommer et Stykke hen i Perioden, bliver Facit altid forkert for Statskassen. I det Tilfælde, som jeg nævnte i Gaar, var der 3 Aar til Rest af Vurderingsperioden, og det blev da kun 1 Kr. 65 Øre, som Statskassen vilde vinde ved Omvurderingen, saa Staten vilde altsaa blot sætte Penge til ved Omvurderingen. Den ærede Minister har ganske vist Ret i, at Vurderingsmændene i Reglen udføre flere Vurderinger paa én Dag, men selv om Vurderingsmændene i Stand til at tage 10—12 af den Slags Forretninger om Dagen, hvad de ingenlunde ere, vil det alligevel løbe højt op, vi faa alligevel ligesaa mange Gange 4 Kr., som der er. Sognevurderingsmænd, og saa bliver Facit alligevel forkert. Jeg tror derfor at turde paastaa, at selv om man gaar til en 10-aarig Periode, vil Statskassen endda som Regel sætte Penge til, ved at disse Omvurderinger foretages.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg kan jo kun sige til det ærede Medlem, at det Eksempel, han opstillede, maa jo dog forudsætte, at disse 10—12 Vurderinger falde i forskellige Kommuner, thi det er ikke pr. Forretning, at Vurderingsmanden

lønnes, men derimod pr. Dag. Men jeg tror, som jeg før sagde, at det vil vise sig — det er jo naturligt, at det Spørgsmaal ogsaa bliver undersøgt —, at det vil være meget undtagelsesvis.

Og saa bliver Spørgsmaalet atter dette, om de i det hele faa for meget ud af deres Gerning i Kommunerne. Thi hvis man ikke skønner det, vil man dog vist sige: Ja, en Gang imellem maa Staten dog give dem Lejlighed til at tjene disse Penge, naar Staten i det hele forlanger af dem, at de skulle have Opsigt med Bebyggelsesforholdene i Kommunerne. Thi det forlanger Staten, og den faar jo ofte ikke disse Anmeldelser uden gennem Vurderingsmændenes Meddelelser, og saa kan man jo dog mulig komme til det Resultat, at det kan være meget rimeligt, at de have denne Chance. Saaledes ser jeg altsaa paa det. Men, som sagt, det kan være naturligt, at Materialet, ogsaa dette Spørgsmaal vedrørende, til sin Tid kan blive undersøgt.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Jeg skal overfor den højtærede Indenrigsminister tillade mig at gøre den korte Bemærkning, at i sidste Rigsdagssamling blev der oppe i Landstinget ikke alene afgivet Betænkning over Forslaget om den almindelige kommunale Valgret, men Forslaget blev, saa vidt jeg erindrer — det er sikkert ikke fejl — endogsaa ført til 3die Behandling og var altsaa ved sidste Rigsdagssamlings Slutning færdigt til at oversendes her til Tinget, i alt Fald var der afgivet Betænkning, saaledes, at Arbejdet paa Forslaget i Realiteten var tilendebragt. Ikke destomindre forelagde den højtærede Regering ved denne Rigsdagssamlings Begyndelse eller noget ind i Rigsdagssamlingen det samme Forslag som i Fjor oppe i Landstinget, og man saa da, at Regeringens Venner, de frikonservative, lagde dette Forslag i Udvalg med den Bemærkning, at der skulde det hvile, indtil denne Rigsdagssamling var til Ende, og vi vare komne over Valgene. Det var ikke en Appel til den almindelige Valgret; det kunde vistnok aldrig falde Grev Frijs ind at appellere til den almindelige Valgret; thi naar man appellerer til den, maa Meningen dermed jo være, at man vil bøje sig for den og vil gaa med til det, som faar sin Støtte hos den almindelige Valgret. Men Grev Frijs vil